

Sygn. akt I C 4523/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2020r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w I Wydziale Cywilnym, w składzie:

Przewodniczący: sędzia Michał Włodarek

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Dulas

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 września 2020r. w K.

sprawy z powództwa **M. N. (PESEL (...))**

przeciwko pozwanemu **K. G. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...) z/s w K. (NIP (...))**

o zapłatę

- zasądza od pozwanego K. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) z/s w K. na rzecz powoda M. N. kwotę 2.150,00zł (dwa tysiące sto pięćdziesiąt złotych 00/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 28 kwietnia 2018r. do dnia zapłaty,
- zasądza od pozwanego K. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) z/s w K. na rzecz powoda M. N. kwotę 1.017,00zł (jeden tysiąc siedemnaście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 900,00zł (dziewięćset złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

W dniu 8 sierpnia 2018r. powód M. N. skierował do tut. Sądu żądanie zasądzenia od pozwanego K. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) z/s w K. kwoty pieniężnej w wysokości 2.150,00zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 28 kwietnia 2018r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, iż w dniu 17 lutego 2017r. pozwany sprzedał mu telefon komórkowy m – ki (...) koloru różowego o nr (...) wraz z ładowarką, kablem USB, słuchawkami i instrukcją obsługi za cenę 2.150,00zł. Wskazany telefon został następnie zatrzymany przez P. (...) na potrzeby postępowania przygotowawczego o sygn. akt 1 Ds. (...) Powód po ujawnieniu okoliczności wady prawnej rzeczy bezskutecznie zwracał się do pozwanego o zwrot uiszczonyj ceny. Powód ostatecznie złożył pozwanemu oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży w/w przedmiotu i wezwał do zapłaty kwoty 2.150,00zł.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym S. (...) z dnia 27 września 2018r. w sprawie o sygn. akt I Nc (...) uwzględniono w całości roszczenia powództwa i rozstrzygnięto o kosztach postępowania.

Pozwany K. G. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) z/s w K. wniósł skutecznie sprzeciw od opisanego wyżej orzeczenia zaskarżając je w całości i wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu tego środka zaskarżenia pozwany podniósł zarzut przedwczesności powództwa i niewykazania wadliwości prawnej zakupionego telefonu komórkowego.

Postanowieniem z dnia 31 maja 2019r. S. (...) w sprawie o sygn. akt I C (...) zawiesił postępowanie w sprawie na podstawie art. 177 § 1 pkt 4 kpc, które zostało podjęte postanowieniem tego Sądu z dnia 6 lutego 2020r.

Strony w dalszym toku postępowania podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska procesowe.

S. (...)ustalił następujący stan faktyczny.

Pozwany K. G. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) z/s w K..

M. N. w 2017r. pozostawał w nieformalnym związku z K. S.. Na jej prośbę powód zobowiązał się do udzielenia jej pomocy przy zakupie telefonu komórkowego. Powód wyszukał dla w/w telefon o oczekiwanych cechach i parametrach oraz co do wysokości ceny.

W ramach działalności swojego przedsiębiorstwa pozwany zawarł z powodem M. N. umowę sprzedaży telefonu komórkowego m – ki iPhone koloru różowego o nr (...) za cenę 2.150,00zł. Środki pieniężne na zapłatę ceny sprzedaży pochodziły od K. S..

(kopia paragonu k. 7, zeznania świadka K. S. k. 50v-51 00:22:45-00:34:50, przesłuchanie powoda M. N. k. 50-50v 00:09:32-00:22:45, z akt SR w Kaliszu I C 1608/17: postanowienie o zatwierdzeniu zatrzymania rzeczy k. 4, spis i opis rzeczy k. 5, paragon k. 6, przesłuchanie K. S. k. 35-35v 00:05:48-00:10:35, zeznania świadka M. N. k. 35v-36 00:10:35-00:21:35, zeznania świadka T. C. k 41-41v 00:04:17-00:11:00)

W czasie użytkowania przez K. S. przedmiotowego telefonu ujawniła się okoliczność, że sprzedana przez pozwanego rzecz stanowi własność osoby trzeciej.

W dniu 11 kwietnia 2017r. opisany wyżej telefon został zatrzymany przez funkcjonariuszy K. (...) w K. na potrzeby postępowania przygotowawczego prowadzonego przez P. (...) w sprawie o sygn. akt P. (...)1 (...)

(spis i opis rzeczy k. 8, kopia postanowienia w sprawie P. (...) 1 D. (...). (...)k. 9, inf. P. (...) w K. k. 43, zeznania świadka K. S. k. 50v-51 00:22:45-00:34:50, przesłuchanie powoda M. N. k. 50-50v 00:09:32-00:22:45)

Prawomocnym wyrokiem S. (...)z dnia 30 października 2019r. w sprawie o sygn. akt (...) skazano M. K. na karę pozbawienia wolności m.in. za występki z art. 284 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk polegający na tym, że w okresie od 8 listopada 2016r do 23 stycznia 2017r. w K. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc pracownikiem firmy (...) z/s w K. na stanowisku magazyniera, przywłaszczył z magazynu firmy osiem telefonów komórkowych, w tym telefon (...) o nr (...) o wartości 2.870,00zł, powodując łączne straty w kwocie 12.631,06zł na szkodę firmy (...) z/s w K., przy czym czynów dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazany za umyślne przestępstwo podobne.

(kopia wyroku S. (...)(...)

W dniu 18 kwietnia 2018r. powód M. N., poprzez swojego pełnomocnika, złożył pozwanemu K. G. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...) z/s w K. pisemne oświadczenie o odstąpieniu od umowy oraz wezwał w/w do zapłaty kwoty 2.150,00zł w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania. Jako przyczynę odstąpienia powód oznaczył wadę prawną sprzedanej rzeczy.

Powyższe zachowanie powoda poprzedzone było kilkukrotnym ustnym żądaniem powoda kierowanym bezpośrednio do pozwanego zwrotu kwoty pieniężnej stanowiącej równowartość uiszczonej ceny w związku z ujawnieniem się jej wady prawnej, odnoszącej się do jej przestępczego pochodzenia.

(oświadczenie k. 10-13, zeznania świadka K. S. k. 50v-51 00:22:45-00:34:50, przesłuchanie powoda M. N. k. 50-50v 00:09:32-00:22:45, z akt S. (...) I C (...): zeznania świadka M. N. k. 35v-36 00:10:35-00:21:35)

Prawomocnym wyrokiem z dnia 25 stycznia 2018r. S. (...)w sprawie o sygn. akt I. (...) (...) oddalił powództwo o zapłatę K. S. w stosunku do pozwanego K. G.. W uzasadnieniu tego orzeczenia wyeksponowano w szczególności kwestie odnoszące się problematyki legitymacji czynnej po stronie powodowej, z akcentem na wyjaśnienie pojęcia stron umowy sprzedaży oraz działania przez pełnomocnika przy zawieraniu tego typu kontraktu.

(z akt S. (...) (...) wyrok k. 43, uzasadnienie k. 47-48)

Za wiarygodne należało uznać zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty zgromadzone w postępowaniu albowiem zostały one sporządzone przez uprawnione organy w ramach przysługujących im kompetencji, w sposób rzetelny i fachowy. Ich prawdziwość i autentyczność nie wzbudziła w ocenie Sądu wątpliwości.

S. (...)zważył, co następuje.

Na podstawie art. 535 kc przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Umowa sprzedaży w ujęciu przepisów kodeksu cywilnego jest umową dwustronnie zobowiązującą. W związku z zawarciem umowy sprzedaży sprzedawca staje się zobowiązany do przeniesienia własności rzeczy lub prawa na kupującego oraz do wydania przedmiotu sprzedaży kupującemu. Z kolei treścią zobowiązania kupującego jest zapłacenie ceny oraz odebranie rzeczy. Tym samym umowa sprzedaży jest umową wzajemną, gdyż świadczenie jednej strony jest z założenia odpowiednikiem świadczenia drugiej strony. Jednocześnie dla skuteczności umowy sprzedaży nie jest, co do zasady, konieczne, aby sprzedawca był osobą uprawnioną do rozporządzania rzeczą. Z istoty umowy sprzedaży wynika jedynie zobowiązanie do spowodowania, aby własność rzeczy została przeniesiona na nabywcę. Za wykonanie tego zobowiązania sprzedawca będzie odpowiadał według przepisów Kodeksu cywilnego o wykonaniu zobowiązań i skutkach ich niewykonania.

Bezsporne jest w warunkach niniejszego postępowania, że powoda oraz pozwanego wiązała ważna i skuteczna umowa sprzedaży w rozumieniu art. 535 i n. kc.

Strony w ramach istniejącego kontraktu uzgodniły elementy przedmiotowo i podmiotowe istotne oraz w sposób jednoznaczny i indywidualny określiły prawa i obowiązki podmiotów zobowiązania.

Powód w sposób właściwy przekazał pozwanemu umówioną rzecz, natomiast pozwany w sposób należyty wykonał zobowiązanie dokonując zapłaty ceny.

Po wydaniu przedmiotu nabywcy ujawniła się w rzeczy jej wada prawna wynikająca ze źródła jej pochodzenia, które stanowiło przestępstwo przywłaszczenia.

W związku z powyższym po stronie pozwanego powstała odpowiedzialność odszkodowawcza i obowiązek naprawienia szkody.

Stosownie do treści art. 556 kc sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę fizyczną lub prawną (rękojmia), natomiast na podstawie art. 556⁽³⁾ kc sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana stanowi własność osoby trzeciej albo jeżeli jest obciążona prawem osoby trzeciej, a także jeżeli ograniczenie w korzystaniu lub rozporządzaniu rzeczą wynika z decyzji lub orzeczenia właściwego organu; w razie sprzedaży prawa sprzedawca jest odpowiedzialny także za istnienie prawa (wada prawna). Na podstawie art. 560 § 1 zd. 1 kc jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie, a na podstawie art. 560 § 4 kc kupujący nie może odstąpić od umowy, jeżeli wada jest nieistotna – por. uchwała S. (...)z dnia 26 stycznia 2012r. w sprawie o sygn. akt (...), opubl. L..

W razie nabycia wadliwej rzeczy oznaczonej co do tożsamości kupujący może wykonać uprawnienia z tytułu rękojmi albo uchylić się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu – por. wyrok SN z dnia 19 września 2002r. w sprawie o sygn. akt (...) opubl. L., wyrok S. dnia 6 maja 2004r. w sprawie o sygn. akt (...), opubl. L..

Powód po ujawnieniu się w rzeczy wady prawnej i jej istotności złożył skuteczne względem pozwanego oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży i zażądał zwrotu równowartości ceny zakupu.

Niezasadny jest przy tym zarzut pozwanego o braku umocowania jego pełnomocnika procesowego do złożenia pozwanemu oświadczenia woli o odstąpieniu od umowy w związku z wadą prawną rzeczy.

Ważność pełnomocnictwa stanowi niewątpliwie element decydujący o skuteczności oświadczenia woli złożonego przez pełnomocnika w imieniu swego mocodawcy. Nie jest przy tym konieczne aby pełnomocnictwo do złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy w tym wypadku wymagało formy pisemnej pod rygorem nieważności. Do tej formy odnosi się przepis § 2 art. 77 kc, zgodnie z którym jeżeli umowa została zawarta w formie pisemnej, jej rozwiązanie za zgodą stron, jak również odstąpienie od niej albo jej wypowiedzenie powinno być stwierdzone pismem, przy czym forma pisemna zastrzeżona jest jedynie dla celów dowodowych (por. wyrok S. z dnia 14 czerwca 2013r. w sprawie o sygn. akt (...), opubl. L.). Konkludując, w tym wypadku ważne pełnomocnictwo - skoro nie była wymagana dla niego forma szczególna - mogło być udzielone w dowolnej formie, także w sposób dorozumiany. Biorąc zaś pod uwagę, że faktu udzielenia pełnomocnictwa do złożenia jednostronnego oświadczenia woli nie kwestionuje sam mocodawca przyjąć należy, że składający oświadczenie o odstąpieniu od umowy w imieniu powoda radca prawny był do tego umocowany – por. wyrok S. (...) z dnia 2 października 2015r. w sprawie o sygn. akt (...) opubl. L..

Niezależnie od powyższego skierowane do sprzedawcy żądanie zwrotu zapłaconej ceny z powodu wady rzecz sprzedanej zawiera implicite oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży – por. wyrok S. z dnia 25 kwietnia 2014r. w sprawie o sygn. akt (...) opubl. L.. Z taką sytuacją mamy do czynienia w warunkach przedmiotowego postępowania albowiem z przesłuchania świadka M. N. w sprawie o sygn. akt (...) (k. 35v-36 00:13:23-00:21:35) i przesłuchania w/w jako strony w niniejszym postępowaniu wynika, że kierował on bezpośrednio i osobiście do pozwanego oświadczenie zawierające żądanie zwrotu uiszczonych z tytułu ceny zakupu kwoty pieniężnej w związku ze stwierdzoną wadą prawną rzeczy – por. wyrok S. z dnia 6 lutego 2004r. w sprawie o sygn. akt (...) opubl. L..

W tym miejscu wymagają omówienia kwestie odnoszące się do zagadnień zakresu związania Sądu w niniejszej sprawie, prawomocnym orzeczeniem sądu cywilnego oraz z mocą wiążącą wyroku karnego, które zapadły w sprawach Sądu Rejonowego o sygn. akt (...) i (...)

Unormowanie przewidziane w art. 365 kpc ma gwarantować poszanowanie prawomocnego orzeczenia sądu, regulującego stosunek prawny będący przedmiotem rozstrzygnięcia. Istnienie prawomocnego wyroku co do udzielenia ochrony prawnej określonego prawu podmiotowemu przekreśla możliwość ponownej oceny zasadności rozszczenia wynikającego z tego samego prawa, jeżeli występują te same okoliczności. Prawomocny wyrok swoją mocą powoduje, że nie jest możliwe dokonanie odmiennej oceny i odmiennego osądzenia tego samego stosunku prawnego w tych samych okolicznościach faktycznych i prawnych, między tymi samymi stronami.

Określenie granic przedmiotowych prawomocności materialnej nie odbywa się w sposób abstrakcyjny, ale na podstawie ustaleń, które legły u podstaw określonego rozstrzygnięcia. W konsekwencji mocą wiążącą są objęte te ustalenia, które w związku z podstawą sporu stanowiły przedmiot rozstrzygnięcia. Przedmiot ten należy postrzegać przez pryzmat żądania pozwu i faktów przytoczonych w celu uzasadnienia tego żądania (art. 187 § 1 pkt 1 i 2 w zw. z art. 321 § 1 kpc).

Treść prawomocnego orzeczenia, o którym stanowi art. 365 § 1 kpc, stanowi treść wyrażonej w nim indywidualnej i konkretnej normy prawnej, w tym zwłaszcza zakres jej obowiązywania (związania stron i sądów). Często nie jest ona i z obiektywnych względów nie może być w pełni wysłowiona w sentencji orzeczenia. Z tego względu ustalenie tej treści, a przede wszystkim zakresu związania prawomocnym wyrokiem, wymaga niejednokrotnie wykładni orzeczenia

w świetle sporządzonego do niego uzasadnienia, a w braku pisemnego uzasadnienia w świetle odtworzonego (np. na podstawie akt sprawy) rozumowania sądu, który wydał badane rozstrzygnięcie. Przy czym granice mocy wiążącej prawomocnego wyroku określa jego sentencja, zaś motywów zawarte w uzasadnieniu tylko w takim zakresie, w jakim stanowią konieczne uzupełnienie rozstrzygnięcia i są konieczne dla wyjaśnienia jego zakresu. Nie są w takim wypadku wiążące dla sądu orzekającego w późniejszej sprawie zarówno ustalenia faktyczne, jak i ocena prawna dokonane w sprawie rozpoznawanej uprzednio, chyba że stanowią kwestię prejudycjalną w rozumieniu wyżej wskazanym.

W konsekwencji moc wiążącą z perspektywy kolejnych postępowań uzyskują jedynie ustalenia dotyczące tego, o czym orzeczono w związku z podstawą sporu (rozstrzygnięcie o żądaniu w połączeniu z jego podstawą faktyczną). – por. wyrok S. z dnia 18 lipca 2019r. w sprawie o sygn. akt (...), opubl. L., wyrok SN z dnia 22 marca 2018r. w sprawie o sygn. akt (...) opubl. L., wyrok SN z dnia 6 maja 2014r. w sprawie o sygn. akt (...), opubl. L., postanow. SN z dnia 12 kwietnia 2019r. w sprawie o sygn. akt (...), opubl. L., postanow. SN z dnia 4 kwietnia 2019r. w sprawie o sygn. akt (...), opubl. L..

Sądy cywilne orzekają w granicach określonego przez stronę powodową żądania (art. 187 § 1 pkt 1 kpc). Elementem uzupełniającym owo żądanie są okoliczności faktyczne je uzasadniające (art. 187 § 1 pkt 2 kpc).

W warunkach przedmiotowej sprawy zaistniały okoliczności, o których mowa w treści art. 11 kpc, który to przepis statuuje zasadę związania ustaleniami wyroku karnego ze skutkami erga omnes.

Określona w art. 11 kpc moc wiążąca wyroku karnego oznacza, że w sprawie cywilnej niedopuszczalne jest dokonywanie jakichkolwiek własnych ustaleń co do tych okoliczności, którymi, zgodnie z omawianym przepisem, sąd jest związany w postępowaniu cywilnym. Okoliczności te nie mogą być przedmiotem postępowania dowodowego ani oceny sądu, a więc nie ma do nich zastosowania zasada swobodnej oceny dowodów (art. 233 kpc), a sąd w sprawie cywilnej dokonuje tylko subsumcji pod odpowiedni przepis prawa materialnego cywilnego wiążących ustaleń wynikających z wyroku karnego oraz ewentualnych własnych ustaleń dotyczących pozostałych okoliczności istotnych w rozpoznawanej sprawie. Istota związania sądu cywilnego skazującym wyrokiem karnym wyraża się w tym, że w skład podstawy faktycznej rozstrzygnięcia sądu cywilnego wchodzi czyn opisany w sentencji karnego wyroku skazującego, a sąd ten pozbawiony jest możliwości dokonywania ustaleń w tym zakresie, w tym w szczególności ustaleń odmiennych niż przeniesione na podstawie tego wyroku z procesu karnego.

Konkludując należy stwierdzić, iż w dacie wyrokowania orzeczenia S. (...)w sprawie o sygn. akt (...) i (...)posiadały atrybuty prawomocności materialnej i formalnej predestynujące w niniejszej sprawie zakres i granice ustaleń faktycznych Sądu oraz ramy postępowania dowodowego i jego oceny.

Taki układ sytuacyjny ukształtowany przez opisane wyroki powodował, iż Sąd był związany oznaczonym przez ich treść atrybutem legitymacji czynnej po stronie powodowej i potwierdzeniem wady prawnej sprzedanej rzeczy.

Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 232 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 kpc) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 kc).

Dobór dowodów należy do strony, to ona powinna wskazywać wyłącznie takie, które są dopuszczalne i wiarygodne. Rzeczą Sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia spraw.

Przepis prawa materialnego – art. 6 kc określa na czyje ryzyko idzie nieudowodnienie określonego faktu. Z kolei art. 232 kpc stanowi procesowe narzędzie za pomocą, którego strony mogą osiągnąć skutek w postaci udowodnienia dla nich korzystnych faktów istotnych z punktu widzenia dochodzonego roszczenia w znaczeniu materialnoprawnym. Art. 6 kc zawiera normę decyzyjną, pozwalającą ocenić wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego.

Obowiązkiem pozwanego było przytoczenie okoliczności faktycznych, z których wywodzi roszczenie (art. 187 § 1 pkt 2 kpc) i wskazanie na dowody, których przeprowadzenie potwierdzi zasadność jego twierdzeń o faktach (art. 232 kpc i art. 6 kc), czemu nie sprostął. Zgodnie z zasadami procesu cywilnego ciężar gromadzenia materiału dowodowego spoczywa na stronach (art. 232 kpc., art. 3 kpc, art. 6 kc). Jego istota sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest tylko to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia. Strona, która nie udowodni przytoczonych twierdzeń, utraci korzyści, jakie uzyskalaby aktywnym działaniem (por. w.w B. z dnia 28 sierpnia 2014r. w sprawie o sygn. akt (...), opubl. L. (...)(...)

O roszczeniu ubocznym orzeczono w oparciu o treść art. 481 § 1 i 2 - 2⁴ kc.

Dłużnik popada w opóźnienie, jeżeli nie spełnia świadczenia w terminie, w którym stało się ono wymagalne.

Opóźnienie świadczenia odszkodowawczego następuje, jeżeli dłużnik nie spełni świadczenia niezwłocznie po wezwaniu go przez wierzyciela i od tej chwili należą się wierzycielowi odsetki (por. art. 455 kc).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 108 § 1 kpc w z art. 98 § 1 – 3 kpc oraz na podstawie § 2 pkt 3 rozporządzenia M. (...)z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych ((...) – j.t.) art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych ((...)– j.t ze zm.) i art. 1 ust. 1 pkt 2 i art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej ((...) – j.t. ze zm.).

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji wyroku.